

Møte tysdag den 24. mars 2009 kl. 15.37

President: Sigvald Oppebøen Hansen

Dagsorden (nr. 29):

1. Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endringer i utlendingsloven (krav om at referansepersoner må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at søkeren skal ha rett til familieetablering) (Innst. O. nr. 54 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 26 (2008–2009))
2. Referat

Sak nr. 1 [15:37:03]

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endringer i utlendingsloven (krav om at referansepersoner må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at søkeren skal ha rett til familieetablering) (Innst. O. nr. 54 (2008–2009), jf. Ot.prp. nr. 26 (2008–2009))

Presidenten: Etter ønske frå kommunal- og forvaltningskomiteen vil presidenten foreslå at taletida blir avgrensa til 5 minutt til kvar gruppe og 5 minutt til statsråden.

Vidare vil presidenten foreslå at det blir gjeve høve til tre replikkar med svar etter innlegg frå medlemmer av Regjeringa innafor den fordelte taletida.

Vidare foreslår presidenten at dei som måtte teikne seg på talarlista utover den fordelte taletida, får ei taletid på inntil 3 minutt.

– Det er vedteke.

Per-Willy Amundsen (FrP) [15:37:56] (ordfører for saken): Bakgrunnen for dette lovforslaget er Regjeringens 13 tiltak for såkalt å stramme inn asylpolitikken som ble lagt frem 3. september i fjor. Dette er et forslag som går ut på å endre gjeldende utlendingslov, dvs. den fra 1988, og den nye utlendingsloven som skal tre i kraft til neste år.

Forslaget går ut på å etablere en ny hovedregel for familieinnvandring. Regelen skal omfatte personer som får opphold i Norge på humanitært grunnlag, har flyktningstatus eller er i henhold til regelverket for familieinnvandring. Det er altså ikke norske statsborgere som skal omfattes av dette. Kravet er fire års arbeid eller utdanning i Norge før man kan innvilges familieetablering, og det er et viktig poeng: Det er familieetablering vi snakker om i denne sammenheng.

Formålet fra Regjeringens side er å redusere antallet asylsøkere som kommer til Norge og ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse, samtidig som det også er, ifølge proposisjonen, å gi incentiver til integrering gjennom jobb og skole.

Vi kjenner alle historikken i denne saken. SV tok dissens, og det er da opposisjonen – Fremskrittspartiet først og fremst – som sørger for at saken likevel får et flertall i Stortinget.

Fremskrittspartiet er kritisk til forslaget, i den forstand at virkningen dessverre nok ikke vil bli den helt store dersom man ønsker å begrense den relativt omfattende asyltilstrømningen Norge opplever i dag. Det fremkommer også rimelig klart i selve proposisjonen, der det står:

«Forslaget vil sannsynligvis medføre en viss reduksjon i antall innvilgelser av søknader om familieetablering, men det er vanskelig å si noe om omfanget av reduksjonen. Det er imidlertid nærliggende å tro at reduksjonen vil bli så liten at det ikke vil gi grunnlag for å endre noen budsjetterammer som følge av dette.»

Altså sier man rimelig klart at dette ikke er en sak som vil få de helt store virkningene på norsk asylpolitikk. Dersom så var tilfellet, ville vi ha sett det allerede, for vi vet at disse signalene blir oppfattet ganske tidlig ute i verden.

Men likevel er dette en viktig sak på mange måter. Det er en viktig sak i den forstand at man ved å innføre fire års krav til arbeid eller utdanning i prinsippet aksepterer de premissene Fremskrittspartiet har lagt til grunn for styringen av norsk familieinnvandringspolitikk. Vi har lenge ment at det er nødvendig å se familiegjenforeningsregler og familieetableringsregler i sammenheng med innvandringen til Norge. Det har vi fått mye støy for. Men det er interessant å se at Regjeringen med å legge frem dette forslaget i realiteten tar i bruk det samme prinsippet. Det er ikke bare interessant i forhold til Regjeringen, men det er også interessant fordi Høyre, som også har vært veldig sterk motstander av å regulere familieinnvandringsområdet av innvandringspolitiske hensyn, også støtter dette forslaget etter hvert.

I innstillingen står Fremskrittspartiet, Arbeiderpartiet, Høyre og Senterpartiet i hovedsak sammen. Det er noen avvik. Det går i forhold til unntaksregelen, som favner noe videre enn det Fremskrittspartiet mener den bør gjøre, fordi man ikke bare fanger opp det som man er forpliktet av etter internasjonale konvensjoner, men man åpner også for en mer utstrakt tolkning av unntaksregelen. Samtidig har man også lagt opp til at introduksjonsordningen skal regnes med i dette fireårskravet, noe Fremskrittspartiet finner urimelig. Utover det står dette store flertallet sammen bak forslaget. Men jeg velger å understreke at i forhold til målsettingen er dette dessverre for lite for sent – det vil få lite merkbar virkning på asyltilstrømningen til Norge. Men det er et skritt i riktig retning i den forstand at man aksepterer å regulere familieinnvandringsområdet ut fra innvandringspolitiske hensyn.

Martin Engeset (H) [15:43:34]: Det er bred enighet om at det er behov for å redusere ankomsten av grunnløse asylsøkere til Norge. Høyre har påpekt dette flere ganger, og har også ved flere anledninger fremmet forslag som vil få ned andelen grunnløse asylsøkere, uten å få gehør for dette.

Til tross for de 13 tiltakene som Regjeringen fremmet i september 2008, og som proposisjonen vi i dag behandler, er et resultat av, konstaterer jeg at vi så langt ikke har sett noen effekt.

I 2008 ble det registrert 14 302 asylsøkere hos Politiets utlendingsenhet. Dette er 7 852 flere enn i 2007. 60 pst. av

dem som kommer, får avslag. 2 891 er uttransportert. Stigningen begynte like etter at de rød-grønne overtok makten, dvs. høsten 2006. Tilgjengelige prognoser indikerer også, ifølge Politiets utlendingsenhet, at tilstrømmingen vil være høy også i 2009. Veksten er særlig høy fra land som Irak, Eritrea, Afghanistan og Somalia, uten at en entydig årsak kan påpekes.

Det som imidlertid er helt klart, og som kan leses i proposisjonen, er at Regjeringen har bidratt til å så tvil om innvandringspolitikken, og at det er gitt et inntrykk av at det er lettere å få opphold i Norge enn hva som faktisk er tilfellet. La meg sitere fra proposisjonen:

«En annen forklaring som synes å ha stor betydning for fordelingen av asylsøkere mellom ulike europeiske land, er hvordan norsk asylpolitikk oppfattes utad.»

Resultatet er at mange selger alt de eier og har, begir seg ut på en farefull ferd og ender opp i et mottak i påvente av utreise.

Forslaget vi i dag behandler, handler om at referansepersoner som har fått opphold på humanitært grunnlag, flyktningstatus eller opphold gjennom regelverket om familieinnvandring, må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge før de kan innvilges familieetablering. Høyre mener det er et fornuftig forslag, og vi tror dette vil være et godt incentiv til arbeid og utdanning og en drivkraft både til selvforsørgelse og integrering.

Høyre er også enig med Regjeringen i at deltakelse i introduksjonsprogrammet etter introduksjonsloven skal regnes som fulltidsarbeid og dermed komme til fratrekk i kravet om fire års arbeid eller utdanning. Vi mener også det er riktig at arbeidet ikke må ha vært gjennomført over en sammenhengende periode, fordi konsekvensene av f.eks. å miste jobben i en periode ville ha blitt for store.

Jeg registrerer at forslaget i denne omgang angår dem som ønsker familieetablering, og at Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med et forslag som også vil omfatte dem som ønsker familiegjengforening. Jeg kan allerede nå varsle at Høyre ikke ønsker å innføre den samme begrensningen for familiegjengforening. Dette angår familier som har en rett til å komme til Norge, og som derfor vil komme til Norge før eller senere. Høyre mener derfor at en tilsvarende begrensning for dem som venter på å bli gjenforent, utelukkende bidrar til å plage familier som fra før er i en vanskelig situasjon. Dette vil heller ikke være noe godt bidrag til økt integrering – tvert imot.

Avslutningsvis vil jeg tillate meg en liten bemerkning: Denne saken føyer seg inn i rekken av saker der opposisjonen sitter i Regjeringen. Det er en nokså spesiell konstruksjon i norsk parlamentarisk historie. Selv om innvandringspolitikken er et av områdene der regjeringspartiene fra tiltredelsen av har vært enige om å være uenige, begynner vingling og politisk uenighet å bli et relativt markant kjennetegn ved Regjeringen. Jeg kan i den forbindelse nevne sakene om blasfemi og hijab. I en tid hvor vi har et stort behov for politisk lederskap og handlekraft, mener jeg det er uheldig at standpunktene i viktige politiske saker er å anse som ferskvarer.

Geir-Ketil Hansen (SV) [15:48:35]: Forslaget til lovendring som vi nå behandler, er en oppfølging av at flertallet i Regjeringen den 3. september 2008 fremmet 13 tiltak for å stramme inn asylpolitikken. Som kjent tok SVs medlemmer i Regjeringen dissens på åtte av de 13 punktene som ble lagt fram den gangen. Ett av punktene vi valgte å reservere oss mot, var:

«Det innføres et vilkår om at referansepersoner som har opphold på humanitært grunnlag, må ha fire års utdanning eller arbeidserfaring i Norge for at det skal kunne innvilges familiegjengforening eller -etablering. Det samme vil gjelde for personer som har flyktningstatus, men bare ved familieetablering. Vilkåret vil ikke gjelde for personer som har fått tillatelse som arbeidsinnvandrere eller etter regelverket for EØS-borgere. Det kan gjøres unntak fra vilkåret dersom særlige grunner taler for det.»

Etter vårt syn kan man ikke forlange at folk som har fått opphold, ikke skal kunne gjenforenes med sine barn eller ektemake hvis de ikke har hatt jobb eller har studert i fire år. Dette kan i realiteten være en lov som innebærer at asylsøkere som får oppholdstillatelse i Norge av «sterke menneskelige hensyn», skal avskjæres fra kontakt med sin ektefelle og barn i minst seks år, når vi regner med saksbehandlingstiden. At man er i arbeid og kan forsørge sin familie, skal ikke gi unntak. Dette tiltaket har til hensikt å «reduere ytterligere ankomster av asylsøkere til Norge som ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse». Av de 546 som fikk denne type oppholdstillatelse i løpet av fjorårets ti første måneder, kom de aller fleste, altså 80 pst., fra konfliktområder i Somalia, Irak, Afghanistan, Russland og Tsjetsjenia. Det framgår som regel eksplisitt av vedtakene fra UDI at sikkerhetssituasjonen på hjemlandet har hatt betydning for at oppholdstillatelse er gitt. Premisset om at de som vil rammes av et slikt tiltak, ikke har behov for beskyttelse og dermed trygt kan returnere til hjemlandet og gjenoppta sitt familieliv der, kan nok begrunnes teoretisk, men virkeligheten forteller oss noe annet.

Jeg vil derfor vise til innstillingen fra komiteen, der det står:

«Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Venstre mener det foreslåtte tiltaket er en urimelig innstramming. Det er mange som får oppholdstillatelse fordi de har behov for beskyttelse, men som ikke fyller vilkårene i flyktningekonvensjonen. Disse medlemmer mener også at det er urimelig for de som får en «vanlig» humanitær tillatelse på grunn av sykdom o.l. De er ikke blant de som står sterkest på arbeidsmarkedet og har større problemer enn andre med å skaffe seg jobb eller studieplass. Disse medlemmer viser til at tiltaket sannsynligvis er strengere enn EUs familiegjengforeningsdirektiv, noe som betyr at Norge legger seg på en strengere og mindre liberal linje enn resten av Europa. Tiltaket vil i praksis innebære minst 6 års atskillelse fra familie, når man tar saksbehandlingstid for søknader om asyl og familiegjengforening med i betraktning.»

Vi i SV kan ikke gi vår tilslutning til forslaget om at referansepersoner må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at søkeren skal ha rett til familieetablering. Vi legger særlig vekt på at forslaget etter vårt syn kan innebære uheldige innskrenkninger i utøvelsen av familielivet.

Björg Tørresdal (KrF) [15:52:30]: Dette forslaget ble i all hast lansert på pressekonferanse i september som ett av 13 tiltak for å stramme inn i asyl- og flyktningspolitikken. Regjeringens formål er først og fremst å redusere ankomsten til Norge av asylsøkere som ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse. I tillegg vil man oppmuntre til arbeid og utdanning. Når det gjelder det siste formålet, mener Kristelig Folkeparti at et bedre incentiv til integrering må være å gi familiegjenforente og etablerte rett, eventuelt plikt, til en form for introduksjonsordning, altså en ordning som er mer omfattende enn dagens språkopplæring, som blir tilbudt dem som har fått opphold på grunn av familiegjenforening.

Det må være hastverk og arroganse som er årsaken til at departementet ikke har sendt dette forslaget ut på alminnelig høring. Dette begrunnes med at et såkalt lignende forslag ble sendt på høring 12. oktober 2006. 2006-forslaget handlet om tiltak mot tvangsekteskap – tre års botid, studietid eller arbeidstid. Forslaget vi i dag behandler, gjelder fire år. Hele formålet med forslaget er endret, og det innebærer også strengere vilkår. Kristelig Folkeparti mener at dette er vesentlige endringer i forslaget. Forslaget skulle derfor vært sendt ut på ny høring, og det er veldig kritikkverdige at det ikke er gjort. Advokatforeningen og NOAS har også påpekt dette. Men jeg registrerer at Regjeringen er av en annen oppfatning.

I proposisjonen henvises det til at endringene hovedsakelig innebærer oppmykninger av det såkalte 2006-forslaget. Det henvises til at fireårsperioden er mer fleksibel fordi det ikke stilles krav om at arbeidet eller utdanningen må ha pågått sammenhengende og umiddelbart før søknaden om familieetablering behandles. Så lenge underholds kravet kommer i tillegg, framstår en såkalt oppmykning som svært irrelevant. Det innebærer bl.a. at referansepersonen må ha hatt en årsinntekt på 215 000 kr det siste året – altså ikke særlig fleksibelt.

Kristelig Folkeparti setter noen spørsmålsteget ved formålet om å redusere ankomsten av asylsøkere til Norge. Under kapittel om økonomiske og administrative konsekvenser i proposisjonen står det følgende:

«Det er imidlertid nærliggende å tro at reduksjonen vil bli så liten at det ikke vil gi grunnlag for å endre noen budsjetttrammer som følge av dette.»

Det kan vanskelig tolkes på annen måte enn at man faktisk ikke regner med å oppnå formålet med forslaget – altså et redusert antall ubegrunnede asylsøknader. Det framstår for meg som uforståelig at man innfører tiltak som man på forhånd regner med ikke vil oppfylle formålet. Ekstra spesielt er det når tiltaket innebærer en alvorlig innskrenkning av retten til familieliv for mennesker som allerede har fått opphold i landet.

I økonomiske nedgangstider er det ofte innvandrere

som mister jobben sin først. Med det foreliggende forslaget vil innvandreren bli straffet dobbelt dersom han ønsker å etablere familie med en utenlandsk statsborger. I tillegg til å miste jobben, som innebærer et økonomisk tap, er han fratatt muligheten til å etablere familieliv.

Kristelig Folkeparti stemmer altså mot forslaget i Ot.prp. nr. 26.

Vera Lysklætt (V) [15:55:59]: Da komiteen behandlet ny utlendingslov for under et år siden, mente komiteens flertall at retten til et familieliv er grunnleggende i et liberalt demokrati. Det å leve sammen med sin nærmeste familie etter at en selv har fått opphold i Norge, skal ikke mistenkeliggjøres eller gjøres unødvendig vanskelig. Venstre mener derfor at familiegjenforening i stor grad må tillates.

Det er dessverre et faktum at familiegjenforeningsreglene blir misbrukt, f.eks. ved proformaekteskap og tvangsekteskap. Venstre mener det er viktig med strengere og mer målrettede tiltak for å bekjempe dette misbruket, men er skeptisk til generelle regler som rammer all familiegjenforening. Det er en av grunnene til at vi ikke vil stemme for forslaget om at referansepersonen må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at det skal kunne innvilges familiegjenforening.

Venstre registrerer at Regjeringen mener skjerpede krav til inntekt og utdanning for referansepersonen vil stimulere unge mennesker til å skaffe seg et eget fundament i livet. Venstre er imidlertid ikke overbevist om at det er så enkelt. Venstre ønsker en hovedregel om krav til sikret underhold. Det er en viktig del av integreringspolitikken å stille krav til at herboende kan forsørge seg selv og de familiemedlemmene som kommer til Norge. Venstre mener imidlertid at den innstramningen vi nå behandler, er å gå for langt. Vi er kjent med at personer allerede etter dagens regelverk sliter med å oppfylle familiegjenforeningskravene og er fortvilet fordi ektefellen lever i et annet land. Det er dessverre ikke alltid enkelt å få fulltidsjobb når introduksjonskurset er over. Ikke alle har råd til å ta opp studielån i godt voksen alder for å oppfylle kravet til utdanning.

Da utlendingsloven ble behandlet, var innstramminger i familiegjenforeningsreglene trukket fram av Regjeringen for å bekjempe tvangsekteskap. Nå hører vi en annen tone. Forslagene vi i dag diskuterer, er åpenbart ment for å begrense asylankomster til Norge. Venstre har ingen stor tro på at innstramminger i familiegjenforeningsreglene vil påvirke antall asylankomster, men vi vil åpenbart få færre innvandrere og flere med lengsel etter sine kjære.

Presidenten: Fleire har ikkje bedt om ordet til sak nr. 1.

(Votering, sjå side 409)

Etter at det var ringt til votering, sa

presidenten: Den reglementsmessage tida for formiddagens møte er over, men presidenten har all grunn til å tru at Odelstingets medlemmer vil gjennomføre voteringa.

– Så vil bli gjort.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde rådd Odelstinget til å gjere slikt vedtak til

I o v

om endringer i utlendingsloven (krav om at referansepersoner må ha fire års arbeid eller utdanning i Norge for at søkeren skal ha rett til familieetablering)

I

I lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 9 første ledd skal lyde:

De nærmeste familiemedlemmene til norsk eller nordisk borger som er bosatt i riket eller til utlending som har eller får lovlig opphold i riket med arbeidstillatelse eller oppholdstillatelse uten begrensninger, har etter søknad rett til arbeidstillatelse eller oppholdstillatelse dersom det ikke foreligger omstendigheter som nevnt i § 8 første ledd nr. 3. *Det er et vilkår at referanseperson som omfattes av § 9 a, fyller de der fastsatte vilkår.* Som hovedregel må underholdet være sikret. Kongen kan gi nærmere regler ved forskrift.

Ny § 9 a skal lyde:

§ 9 a *Krav til referansepersonen om fire års arbeid eller utdanning i Norge*

Det er et vilkår for oppholds- eller arbeidstillatelse etter § 9 at referansepersonen har arbeidet eller tatt utdanning i Norge i fire år, når referansepersonen har

- a) *asyl, jf. §§ 17 og 18,*
- b) *oppholds- eller arbeidstillatelse etter innreisetillatelse som overføringsflyktning, jf. § 22 fjerde ledd,*
- c) *kollektiv beskyttelse i en masseflyktsituasjon, jf. § 8 a,*
- d) *oppholds- eller arbeidstillatelse på grunn av sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket, jf. § 8 annet ledd,*
- e) *oppholds- eller arbeidstillatelse som familiemedlem, jf. §§ 9 og 8 annet ledd, eller*
- f) *bosettingstillatelse på grunnlag av tillatelsene nevnt i bokstav a–e, jf. § 12.*

Vilkåret i første ledd gjelder ikke når

- a) *søkeren og referansepersonen har levd i et etablert samliv før tidspunktet for referansepersonens innreise i riket,*
- b) *søkeren og referansepersonen har levd i et etablert samliv i Norge mens begge har hatt oppholds- eller arbeidstillatelse,*
- c) *søkeren er barn av parter som nevnt i bokstav a eller b, eller*
- d) *søkeren er barn født i riket og søknad er fremmet innen ett år etter fødselen.*

Det kan gjøres unntak fra vilkåret dersom særlige grunner, herunder hensynet til familiens enhet, taler for det.

Kongen kan fastsette nærmere regler i forskrift.

Nåværende § 9 a blir ny § 9 b.

II

I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 40 annet ledd skal lyde:

Det er et vilkår for oppholdstillatelse etter første ledd at begge parter er over 18 år. *Det er videre et vilkår at referanseperson som omfattes av § 40 a, fyller de der fastsatte vilkår.*

Ny § 40 a skal lyde:

§ 40 a *Krav til referansepersonen om fire års arbeid eller utdanning i Norge*

Det er et vilkår for oppholdstillatelse etter § 40 at referansepersonen har arbeidet eller tatt utdanning i Norge i fire år, når referansepersonen har

- a) *asyl, jf. § 28,*
- b) *oppholdstillatelse etter innreisetillatelse som overføringsflyktning, jf. § 35 tredje ledd,*
- c) *kollektiv beskyttelse i en masseflyktsituasjon, jf. § 34,*
- d) *oppholdstillatelse på grunn av sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket, jf. § 38,*
- e) *oppholdstillatelse som familiemedlem, jf. §§ 40–53, eller*
- f) *permanent oppholdstillatelse på grunnlag av tillatelsene nevnt i bokstav a–e, jf. § 62.*

Vilkåret i første ledd gjelder ikke når

- a) *ekteskapet var inngått eller partene har unnfanget barn før tidspunktet for referansepersonens innreise i riket, eller*
 - b) *partene har inngått ekteskap eller unnfanget barn i Norge mens begge har hatt oppholdstillatelse.*
- Det kan gjøres unntak fra vilkåret dersom særlige grunner, herunder hensynet til familiens enhet, taler for det.*

Kongen kan fastsette nærmere regler i forskrift.

§ 41 skal lyde:

§ 41 *Oppholdstillatelse for samboere*

En søker som har levd i et fast og etablert samboerforhold i minst to år med en referanseperson som nevnt i § 40 første ledd, har rett til oppholdstillatelse når partene akter å fortsette samlivet.

En søker som ikke har levd i et fast og etablert samboerforhold med en referanseperson som nevnt i § 40 første ledd, har rett til oppholdstillatelse dersom partene har barn sammen og akter å fortsette samlivet. Bestemmelsene i § 40 a første, tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende, med mindre

- a) *barnet ble unnfanget før tidspunktet for referansepersonens innreise i riket, eller*
- b) *barnet ble unnfanget mens begge parter har hatt oppholdstillatelse i Norge.*

Oppholdstillatelse kan gis til en søker som ikke har levd i et fast og etablert samboerforhold med referansepersonen i minst to år, dersom partene venter barn sammen og akter å fortsette samlivet. *Bestemmelsen i annet ledd annet punktum gjelder tilsvarende.*

Det er et vilkår for oppholdstillatelse etter denne paragrafen at begge parter er over 18 år og at ingen av dem er gift. Selv om en av partene er gift, kan det gis oppholdstillatelse hvis det har vært varige hindringer for å oppfylle dette vilkåret.

Kongen kan fastsette nærmere regler i forskrift.

§ 42 annet ledd skal lyde:

En søker som er barn under 18 år uten ektefelle eller samboer, har rett til oppholdstillatelse når én av foreldrene har oppholdstillatelse som nevnt i § 40 første ledd, med mindre hensynet til barnets beste taler mot det. Det er et vilkår at referansepersonen har foreldreansvaret, alene eller felles med den andre av foreldrene. Er foreldreansvaret felles, må samtykke foreligge fra den andre av foreldrene, med mindre dette er umulig å innhente, eller særlige grunner tilsier at oppholdstillatelse uansett bør gis. Dersom referansepersonen har flere enn én ektefelle, kan oppholdstillatelse bare gis til flere enn ett barn når de er helsøsken. *Bestemmelsene i § 40 a første, tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende, med mindre*

- a) barnet ble unnfanget før tidspunktet for referansepersonens innreise i riket,*
- b) barnet ble unnfanget mens begge foreldrene har hatt oppholdstillatelse i Norge, eller*
- c) barnet er født i riket og søknad er fremmet innen ett år etter fødselen.*

§ 48 første ledd skal lyde:

Oppholdstillatelse med inntil seks måneders varighet kan gis til en søker som skal inngå ekteskap etter innreisen med en referanseperson som nevnt i § 40 første ledd. Det er et vilkår at begge parter er over 18 år. Bestemmelsene i § 40 tredje, femte og sjette ledd og § 40 a gjelder tilsvarende. Kongen kan fastsette nærmere vilkår i forskrift.

III

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

Presidenten: Sosialistisk Venstreparti, Kristeleg Folkeparti og Venstre har varslet at dei vil røyste imot.

Votering:

Tilrådinga frå komiteen blei vedteken med 59 mot 15 røyster.

(Voteringsutskrift kl. 16.03.24)

Presidenten: Det blir votert over overskrifta til lova og lova i det heile.

Presidenten går ut frå at Sosialistisk Venstreparti, Kristeleg Folkeparti og Venstre også her vil røyste imot.

Votering:

Overskrifta til lova og lova i det heile blei vedteken med 59 mot 15 røyster.

(Voteringsutskrift kl. 16.03.53)

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Sak nr. 2 [16:04:05]

Referat

1. (64) Representantlovforslag fra stortingsrepresentantene Øyvind Korsberg, Tord Lien, Per Sandberg, Ketil Solvik-Olsen og Åge Starheim om ny lov om motorferdsel i utmark og vassdrag. (Dokument nr. 8:64 (2008–2009))

Samr.: Blir sendt energi- og miljøkomiteen.

Presidenten: Dermed er dagens kart ferdigbehandla. Ber nokon om ordet i samsvar med § 37 a i forretningsordenen før møtet sluttar? – Møtet er slutt.

Møtet slutt kl. 16.05.